

Foaia Diecezană

Organul oficial al eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

<p>Prețul abonamentului:</p> <p>Particulari . . . . . 15000 Lei Instituții . . . . . 26.000 Lei Abonamente de sprijin . . . . . 40.000 Lei</p>	<p>APARE DUMINECA</p> <p>MANUSCRISELE SE VOR TRIMITE PE ADRESA CONSILIULUI EPARHIAL, SECȚIA CULTURALĂ.</p>	<p>Inserțiuni:</p> <p>Pentru fiecare centimetru patrat câte 100 Lei</p> <p>Episcopia ort. rom. Caransebeș cont. C. E. C. Nr. 89.676.</p>
---	--	---

Chemare către studenții teologi

Războiul s'a terminat și mințile luminate ale bărbaților de stat, caută modalitățile cum să pregătească o pace trainică pentru ca omenirea să se refacă din ruine și să pășească spre o perioadă de propășire.

Totuși, în ciuda acestor storțări, lumea se sbate încă în sbucium și neliniște. Inima omenescă aspiră mereu după pace, dar nu-i pace atât timp cât lumea nu-i aproape de Dumnezeu, nu se convertește din nou la Dumnezeu trăind după voia Lui cea sfântă, formându-și convingerea că echilibrul, liniștea, pacea și propășirea le va găsi numai în conviețuire cu Dumnezeu.

Și în această convertire a lumii la Hristos în opera de ridicare sufletească a poporului la Dumnezeu, puterea slujitorilor Bisericii e covârșitoare. Dela noi slujitorii altarelor se așteaptă pilda cum se trăiește în Hristos, cum se luptă pentru Hristos și cum la nevoie trebuie să murim pentru Hristos.

Pentru a vă da seama de misiunea ce o aveți de îndeplinit în viitor și cum aveți să vă pregătiți pentru această misiune grea a preoției vă adresez câteva cuvinte vorbindu-vă despre sublimitatea demnității preoției lui Iisus Hristos cu scopul ca după ce ați auzit ce mare dar este preoția și ce răspundere mare are preotul înaintea conștiinței sale, dar mai ales în fața lui Dumnezeu, fiecare student teolog să-și facă un examen riguros launtric și întrucât simte că nu are vocație, încă acum la început să-și îndrepte pașii în altă direcție pentru că numai omul cu vocație lucrează îndrăgostit de slujba pe care o exercită.

Carierea pentru care vă pregătiți e una dintre cele mai frumoase, mai sublime cariere de pe pământ, dar totodată și una dintre cele mai cu răspundere, căci vocație fiind, dela voi, din

felul cum vă îndepliniți misiunea atâră în bună parte fericirea temporală și veșnică a neamului nostru după cum s'a exprimat un episcop învățat „Dați-mi preoți harnici și voi schimba fața lumii“. Căci cine este preotul? Slujitorul lui Dumnezeu, reprezentantul lui Hristos pe pământ, continuatorul operii sale mântuitoare. De fapt cariera preoțească se numește vocațiune spre slujirea lui Dumnezeu în scopul lășirii binecuvântatei lui împărății pe pământ. Nimic mai nobil, mai înălțător, decât a fi în serviciul lui Dumnezeu și a Bisericii pentru mântuirea sufletească a oamenilor, pentru sfințirea și fericirea lor.

Originea divină a preoției impune o pregătire extraordinară celui ce vrea să primească harul acestei sfinte taine. Sf. Ioan Gură de Aur, în tratatul său „Despre Preoție“ ne descrie în mod magistral portretul sufletesc al preotului ideal al lui Hristos — cum l-a contemplat dânsul — înșirând virtuțile necesare preotului.

În loc prim amintește de virtutea curățeniei sufletești și a dragostei fierbinți față de Hristos și de Biserica Sa. „Biserica este corpul lui Hristos“. Se cuvine deci ca acela căruia i s'a încredințat acest corp pentru a-l putea păstra cast și sănătos să întrecă în virtute pe ceilalți oameni.

Iar chipul ideal de dragoste este punerea vieții în slujba mântuirii sufletelor, „căci cel căruia Hristos i-a încredințat turma rațională va plăti cu sufletul său pentru ea“, iată deci obligația importantă, a preotului de a avea purtare exemplară, a lucra pentru îmbunătățirea vieții religioase și morale a parohienilor apoi amintește ca preotul să poseadă o solidă cultură generală și profesională ca să poată răspunde la o mulțime de probleme de gândire, de simțire cari frământă turma sa spirituală.

Cântați deci, iubiți studenți de a vă însuși cu mult zel cunoștințele necesare chemării voastre nizuindu-vă a vi le înmulți mereu prin citirea zilnică a sf. Scripturi și a cărților teologice ce apar între timp. Făcând aceasta împliniți nu numai voia profesorilor cari își văd munca răsplătită și a părinților voștri cari își pun atâtea nădejdi frumoase în fiii lor, ci și a autorităților noastre bisericești.

Fiecare student teolog trebuie să se năzuiască de a-și înmulți cunoștințele atât cantitativ cât și calitativ. Viitorului preot să-i fie pururea aminte că acela care voește să fie învățator trebuie să fie el însuși învățat, căci cum ar putea să fie el lumina lumii și sarea pământului dacă nu se împărtășește el însuși de lumină.

Dar mai presus de cultura zisă profesională să vă adânciți în cultura sufletului, cultura morală. Nu ajunge numai știința, ci trebuie și transformarea studentului teolog, așa că la sfârșitul studiului de patru ani să fie un om îndreptat și aceasta să o vădească prin manifestările sale în extern, după cuvintele Mântuitorului. „Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca văzând faptele voastre cele bune să preamărească pe Tatăl vostru cel din Ceruri.” (Matei 5, 16).

Acesta și trebuie să fie scopul învățământului teologic. El nu are să rezume numai la o îmbogățire de cunoștințe, ci *el trebuie să fie un mijloc puternic de îmbunătățire a sufletului nostru prin contactul cu Dumnezeu.* Apropierea de Dumnezeu să fie ținta învățaturii noastre.

Prin umplerea minții voastre cu știința teologică și prin modelarea inimii voastre spre idealul desăvârșirii arătat de Domnul nostru Iisus Hristos, prin amândouă acestea aveți să vă câștigați desăvârșirea pentru dobândirea fericirii vremelnice și veșnice.

Să stăruiti în amândouă direcțiile: a vieții religioase și a științei teologice, pentruca să realizați cât mai mult în acești patru ani de studiu și exerciții spirituale.

Școalele noastre așa cum sunt organizate, ni le va da și pe una și pe cealaltă.

Și pentru că Academiiile teologice cresc pe viitorii preoți sub aripa Episcopiiilor, voi aveți toate mijloacele în internatul teologic cu disciplină, capelă, duhovnic și cercetarea regulată a serviciilor divine ca să vă deprindeți în exerciții spirituale antrenându-vă pentru purtarea cu vrednicie a crucii lui Hristos.

Imbrăcându-vă în zaua credinții și a dragostei, folosiți vremea, învățați și vă instruiți cu timp și fără timp și atunci inimile noastre

cu atât mai mult se vor încălzi de cuvintele Mântuitorului: „pe piatra credinții am întemeiat Biserica mea și nici porțile iadului nu o vor birui.”

Prof. Prot. Dr. Zeno Munteanu

Virtuțile neamului românesc

Din trunchiul traco-iliro-geto-dac, ale cărui rădăcini erau adânc înfipte în pământul României de astăzi, și din trunchiul roman, care și-a întins brațele cuceritoare până pe meleagurile noastre, s'a născut poporul românesc. Popor tânăr, care încă n'a împlinit două mii de ani de istorie, poporul românesc și-a dovedit bărbăția și puterea, rezistând tuturor dușmăniilor care i s'au ridicat în cale, fără a-și pierde flința sa ca neam și independența sa, ca popor liber subț soare.

Și câte n'au fost piedicile care i s'au pus înaintea, câți n'au fost vrăjmașii cari au încercat să-l răpună, câte n'au fost durerile care au lăstărit din nedreptăți istorice și sociale, dar pe toate vitalitatea neamului românesc le-a învins.

Fruntea încununată cu laurii popoarelor nobile este curată. Pe ea stă, cu litere de aur, scrisă deviza popoarelor care-și cinstesc locul în istorie și pe fața pământului.

Buchetul de virtuți alese care împodobesc poporul românesc este de-o neprețuită valoare. Aceste virtuți naționale au făcut renumele acestui popor și i-au asigurat viitorul.

Ele trebuiesc cultivate de toți fiii acestui neam, căci ele au fost florile alese pe care le-au grijit în grădina veșnică a neamului părinții și strămoșii noștri.

Religiozitatea

Poporul românesc este un popor creștin. El se naște în istorie ca popor botezat în legea și în învățătura lui Hristos.

Poporul românesc nu cunoaște vremuri de păgânism, ca alte popoare din jur. El se închină dela început Dumnezeului creștinilor. Domnul nostru Iisus Hristos este primul lui Dumnezeu.

De aceea viața Românului este îngemănată cu credința dela naștere și până la moarte, cum la puține popoare ne este dat să vedem.

Românul trăiește cu Dumnezeu în casă, la masă, la lucru, la bucurie și la durere. Orice

ocaziune din viață este sfințită de preot și binecuvântată de Biserică.

De aceea pământul țării noastre este sfințit de cele mai frumoase locașuri dumnezeiești din lume [Putna, Sucevița, Voroneț, Homor, Curtea de Argeș, Tismana, etc.], tot de aceea vlădicii noștri sunt deschizători de drum și ctitori de cultură națională, iar mănăstirile noastre sunt focare de lumină, în ele urzindu-se cronicile neamului, sfințele odoare și neprețuitele manuscrise bisericesti.

Patriotismul și dinasticismul

Românii sunt un popor de mari patrioți și de mari dinasți.

Patriotismul românesc este renumit peste hotare, iar dragostea față de tron a Românului este cea mai bună cheazășie de seriozitatea cu care el se îndreaptă spre viitor.

Istoria țării noastre răsună de mărețe fapte de arme ale unui Ștefan cel Mare, Mircea cel Bătrân, Mihai Viteazul, Petru Rareș, etc. etc., iar filele îngălbenite ale cronicilor vorbesc despre Războeni, Podul Inalt, Rovine, Călugăreni, nume sfinte pentru vitejia legendară a poporului nostru.

Poporul românesc este un popor de viteji și de eroi.

Cu volveziii și cu regii lor în frunte, arcașii și plăieșii, pandurii și dorobanții au scris cu sânge vrerea lor la toate hotarele țării și împotriva tuturor dușmanilor.

Omenia și cinstea

Poporul românesc este plin de omenie și de cinste. Aceste două virtuți sunt sfinte în sânul poporului nostru. Respectul omului față de om este mai dezvoltat în sânul poporului nostru ca în al altor popoare.

Românul nu cunoaște deosebiri rasiale, nici preocupări șovine. El nu s'a ridicat niciodată împotriva națiilor conlocuitoare, deși acestea de atâtea ori în istorie l-au oprimat.

Cunoscută este lumii barbara purtare a celor trei nații privilegiate din Ardeal [Unio trium nationum] față de poporul iobag românesc!

Cinstea țaranului român este proverbială. Maturizarea țaranului începe cu conștiința cinstei sale. El o cere pentru el și știe a o da și altora.

Față de bătrâni și față de domni, țaranul nostru este foarte respectuos. Numai așa sunt asigurate raporturi de conviețuire ideală în sânul poporului nostru, care în alte părți trebuiesc legiferate cu sila.

Poporul românesc este un popor de oameni primitori și săritori la nevoile altora.

Samariteni milostivi, ei te ajută de unde au, de unde n'au.

Când se așează la masă, țaranul moldovean îți spune: „Poftiți la mâncare!”.

Prin alte părți ale țării se așează la porți, în locuri anumite, bucate pentru călători și drumeți flămânzi.

Ospitalitatea Românului este încă un semn al tineretii sale etnice, căci el încă nu s'a împietrit sufletește, ca alte popoare din Apus, al căror egoism este tot atât de proverbial.

Moralitatea

Poporul românesc este, în sfârșit, un popor de oameni morali, care respectă legile bisericesti și legile țării.

Prin unele sate nu se aude despre omoruri, despre desirău, despre divorțuri... Când se întâmplă așa ceva o adevărată groază cuprinde toată suflarea...

Curățenia sufletească și trupească este una dintre cele mai de preț podoabe ale neamului nostru.

*

Iată ce comoară de virtuți naționale are neamul românesc.

Să fim mândri că suntem Români și să căutăm a propăși în virtuți și fapte bune.

Prof. Dr. Petru Rezuș

Napoleon despre Iisus Hristos

„Nici un om, oricât de mare ar fi fost, n'a fost iubit, decât atâta timp cât a trăit. Astăzi cine iubește pe Cezar? pe Alexandru? Nu, oamenii mari nu sunt iubiți. Iisus Hristos singur e iubit. Eu sunt om. Iisus Hristos nu e om. Iată de ce după optsprezece veacuri Iisus e iubit încă”.

Artiști păgâni converțiți la creștinism

Citind viețile sfinților rămânem oarecum surprinși de mulțimea artiștilor sau mimilor păgâni despre care ni se spune că s'au convertit în urma unei acțiuni miraculoase și supra-naturale. Disciplina aghiologiei ar putea constitui chiar un capitol special care să cerceteze această problemă. Folosul ce ar decurge de aici nu poate fi desigur ignorat de cercetătorul istoriei creștinismului, care poate descoperi în acest fel, aspecte noi din viața Bisericii primare.

Se știe că în vremurile de demult cultul și acțiunile ritualistice erau înrădăcinate în sufletul oamenilor mult mai mult decât astăzi. Cunoaștem chiar două exemple des menționate: unul e cel al sf. Athanasie care copil fiind s'a dus cu o ceată de tovarăși de joacă pe malul mării și acolo au înscenat ceremonia botezului;¹ altul e cel al unui grup de băeți din Appamia Siriei care în dorința de a-și petrece într'un fel oarecare timpul ce li-l lăsa disponibil păzirea vitelor, reproduseră așa cum văzuseră în sărbători la biserică, jertfa cea fără de sânge, adică sf. Euharistie². Dacă acești tineri imitau ritualul religiei lor în mod sincer, se găseau și unii păgâni, vrăjmași ai lui Iisus, cari făceau același lucru, din dorința de a parodia însă. Cu câtă durere în suflet scrie sf. Grigorie al Nazianzului: „...Ba încă — și spun aceasta cu lacrimi — am ajuns să fim luați în râs și pe scenă, laolaltă cu caraghioșii, căci nimic nu se privește sau se ascultă cu mai mare plăcere, decât spectacolul în care sunt ridiculizați creștinii:

*Ἦδη δὲ προήλθομεν καὶ μέχρι τῆς σκηνῆς ὁ μικροῦ καὶ θαυροῦ λέγων καὶ μετὰ τῶν ἀσελγεσιῶν γελώμεθα, καὶ οὐδὲν οὕτω τετραπὼν τῶν ἀκουσμάτων καὶ θεαμάτων, ὡς χριστιανὸς κομωδοῦμενος.*³

Dar Dumnezeu nu s'a lăsat batjocorit mult timp căci sunt nenumărate cazurile când tocmai acești artiști ce parodiau cele mai sfinte acte ale creștinilor, iluminați printr'o acțiune supranaturală, își recunoșteau greșala și rătăcirea în care zăcuseră până atunci.

Scriitorul Theodoret (sec. V.) afirmă chiar că a aflat despre unii artiști cari convertindu-se în mod brusc (*ἐξαπίνης*) și-au învinovățit fap-

tele de până atunci și au trecut în rândul mărturisitorilor de Dumnezeu.⁴ Cităm câteva astfel de cazuri:

Împăratul persecutor Dioclețian a condamnat la moarte pe un comediant care reprezentând înaintea lui o piesă în care se parodia botezul, se converti deodată, pe scenă fiind încă, mărturisi că este și el creștin.⁵ Iată povestirea acestui histrion numit Genesisus:⁶

„Pentru a-și manifesta puterea harului și mărimea îndurării Sale, Iisus Hristos chemă pe un vameș (Matei) la apostolat și onoră pe Genesisus cu Gloria martirului, după ce l-a scos din teatru, această școală a viciului pe care toți Părinții Bisericii au condamnat-o, pe care toți păstorii zeloși au proscris-o și pe care o detestă toți cei cari sunt geloși a-și conserva comoara nevinovăției lor. Venind la Roma împăratul Dioclețian fu primit cu tot fastul. Într' serbările cari s'au dat pentru a-l distra n'a fost uitat nici teatrul. Într'o comedie care s'a jucat în prezența sa, unul din actori numit Genesisus, se gândi să înfațișeze într'un mod comic ceremonialul botezului. Scopul său era de a excita râsul spectatorilor cari disprețuiau și ridiculizau religia creștină și tainele ei. El știa de alt fel câte ceva din riturile noastre, după informațiile ce le primise dela amici de-ai săi ce profesau creștinismul.⁷ Incepând deci jocul de scenă, simulă cum că ar fi bolnav și strigă: „O, prietenii mei, simt că mă apasă o greutate împovărătoare și ași dori să pot fi eliberat“. „Ce pu-

4. Theodoret, *Ἑλληνικῶν κηθίματων θεραπευτικὴ Λόγος II* (VIII): *Περὶ τῆς τῶν μαρτύρων τιμῆς* (Migne, P. G. LXXXIII, col. 1032 D-1033 A). Augustin va fi fost și el obișnuit cu astfel de convertiri bruște, după cum se vede din următoarele cuvinte: „Solet etiam quaeri, utrum approbandum sit baptismus, quod ab eo qui non accipit, accipitur, si forte hoc curiositate aliqua didicit quomodo dantur: et utrum nihil intersit, quo animo accipit illic cui datur, cum simulatione, an sine simulatione: si cum simulatione, utrum fallens, sicut in ecclesia, vel in ea quae putatur ecclesia; an iocans sicut in mimo...“ (Augustin, *De baptismo contra Donatistas*, lib. VII, cap. LIII, n. 101; Migne, P. L. XLIII, col. 242).

5. H. Leclercq, art. *Le comédien Genés*, in *Dictionnaire d'archéologie chrétienne et de liturgie*, t. VI, 1 (Paris, 1924) col. 903, 908.

6. W. Mostert — E. Stengel, *L'Ystoire de la Vie de S. Genis nach der einzigen bekannten Handschrift zum ersten Mal veröffentlicht*, Marburg, 1895; B. von der Lage, *Studien zur Genesisus Legende*, Berlin, 1898-1899; *Analecta bollandiana*, 1899, t. XVIII, p. 187; C. Gatti, *Di un frammento marmoreo col nome del martire Genesisus*, in: *Bulletino delle Commissioni archeologiche comunali di Roma*, 1904, t. XXXII, pp. 325-330; H. Delehaye, *Les légendes hagiographiques*, Bruxelles, 1905, p. 139.

7. Această mărturisire ar putea constitui un argument în plus la cele aduse de savantul Pierre Batiffol (*Études d'histoire et de théologie positive*, I, série, 8-e. éd., Paris, J. Gabalda, 1926, pp. 3-41) spre a se dovedi că în Biserica veche n'a existat nici o dispozițiune prohibitivă care să se poată numi disciplina arcană, că aceasta a ieșit din lupta între protestanți și romano-catolici și că deci este greșit a o socoti fapt istoric. Cf. Teodor Popescu, *Urmările persecuțiilor contra creștinilor din Imperiul roman*, în rev. *Bis Ort. Rom.*, București, *Seria II Anul 41, No. 8* (506), Mai 1923, p. 559 n. i.

1. Rufin, *Historia ecclesiastica*, lib. I, cap. 14 (Migne, P. L. XXI, col. 487 ABC).

2. Ioan Moschos, *Pratum spirituale*, cap. CXCVI (Migne, P. G. LXXXVII, 3, col. 3080-3084 și P. L. LXXIV, col. 225 C-226 D).

3. Grigorie al Nazianzului, *Λόγος ἀπολογητικὸς*, cap. LXXXIV (Migne, P. G. XXXV, col. 489 B, și trad. rom. N. Doanos, Huși, 1931, p. 99).

tem face pentru a-ți ridica această sarcină?“, îi răspunseră tovarășii săi. „Voești să primești un serviciu care să nu ți ceară o sforțare prea mare?“ Ce proști sunteți, zise Ganesius, sunt hotărât a muri creștin, pentruca Dumnezeu să mă primească în împărăția Sa, în felul celor cari pentru a-și asigura mântuirea au renunțat la idolatrie și superstiție“. Atunci fură chemați doi actori dintre cari unul reprezenta pe un preot, iar altul un exorcist. Punându-se la căpătâiului bolnavului închipuit îi spuseră: „Pentru ce ne-ai chemat fiule?“ Ganesius simțindu-se deodată schimbat printr'o inspirație interioară răspunse de astă dată nu în bătae de joc ci serios: „Pentru că doresc să primesc harul lui Iisus Hristos și să fiu renăscut pentru a putea fi eliberat de păcatele mele“. Fu săvârșit ceremonialul botezului, iar Ganesius fu îmbrăcat într'un vestmânt alb de către actorii cari tot în bătae de joc imitau pe slujitorii bisericii. Alți actori îmbrăcați ca soldați, nedându-și seama de transformarea ce se petrecuse în Ganesius, îl prezentară împăratului pentru a fi interogată, în același fel ca și creștinii. S'a crezut până aici că totul nu este decât un simplu joc. Nu trecu mult însă și adevăratele sentimente ale lui Ganesius se dădură pe față. Adresându-se asistenței el vorbi astfel: „Stăpâne și voi cei cari sunteți aci, ofițeri ai armatei, filosofi, senatori, cetățeni, ascultați ceea ce vă spun. Nicio dată n'am auzit numele de creștin fără a avea un sentiment de oroare; am detestat chiar pe acei dintre părinții mei cari profesau această religie. Am învățat să cunosc tainele și riturile creștinismului doar pentru a-mi bate joc de ele și de a le face detestabile în ochii celorlalți.

Dar de'ndată ce apa mi-a spălat trupul și imediat ce am răspuns în mod sincer că eu cred în cele despre care am fost întrebat (simbolul credinței?), am văzut deasupra capetului meu un grup de îngeri strălucitori cari citeau dintr'o carte toate păcatele pe cari le-am săvârșit dela naștere; apoi aruncând această carte în apa în care zăceam încă, ei mi-au arătat-o mai albă ca zăpada și fără vre-o urmă de scrisoare. Tu deci împărate, voi Romanilor, cari m'ascultați, voi toți cari ați luat în derâdere tainele creștinismului, credeți cu mine că Iisus Hristos este adevăratul Dumnezeu, că El este lumina și adevărul și că prin El numai puteți obține iertarea păcatelor voastre“. Infuriat de aceste vorbe Dioclețian puse să fie bătut în mod crunt cu vergile, după care îl predă în seama prefectului pretorului Plautian, pentru a-l constrânge să sacrifice (zeilor). Intins pe scaunul de tortură Ganesius fu sfâșiat cu unghii de fier și

ars cu torțe aprinse. În tot timpul acestei torturi el dădu dovadă de neîntrecută răbdare și repeta mereu: „Nu există nici un alt Domn al lumii decât cel pe care am avut fericirea să-l văd. Pe el îl ador și îl servesc; de El mă simt legat foarte puternic, chiar de ar trebui să îndur moartea de nenumărate ori. Nu există chin care să fie în stare a scoate pe Iisus din sufletul meu chiar dacă gura îmi va fi împiedecată de a lauda numele Lui cel sfânt. Ceea ce mă doare este doar faptul de a-L fi ocărât prin atâtea crime și de a-L fi cunoscut atât de târziu!“ Judecătorul ne mai sperând să-i poată învinge statornicia îl condamnă a fi decapitat.“

Diacon Nicolae Corneanu

Sfințirea bisericii din Surducul-mic și Bătești

La sfârșitul unei toamne, cu prevestiri de iarnă timpurie, P. S. Sa Episcopul nostru Veniamin a binevoit să viziteze câteva parohii din protopopiatul Făgetului, pe valea Șarazului și Begheiului. Cu acest prilej P. S. Sa a târnosit bisericile din Surducul-mic și Bătești, binecuvântând strădaniile credincioșilor acestor parohii.

În ziua de 20 Octombrie, P. S. Sa a intrat în parohia Surducul-mic, însoțit de Prot. Dr. M. Bănescu consilier referent eparhial și Prot. I. Munteanu al Făgetului. La ora 9 a. m. un banderiu de călăreți întâmpină pe P. S. Sa pe drumul Bujorului. Apoi, la intrarea în comună, în fața unui arc de verdeață, P. S. Sa este bineventat de Inv. C. Târjoianu, Notarul M. Cojocariu și Primarul I. Chiricescu, care sunt înconjurați de copii și numeroși credincioși.

În mijlocul copiilor și credincioșilor, care cântă troparul hramului, P. S. Sa parcurge drumul satului spre biserică.

În fața bisericii așteaptă harnicul preot Porfir Crișciu, încadrat de preoții: N. Cojocariu, N. Sârbu, St. Sainiuc, Marinescu și diaconul catedral D. Băloni. Vădit emoționat preotul locului prezintă P. S. Sa raportul asupra bisericii și asupra stării religioase-morale a parohienilor săi.

8. Ruinart, Acta Martyrum sincera, Parisiis, 1689, p. 283 ap. Vies des Saints d'Alban Butler et de Godescard, avec le martyrologe romain, édition augmentée et entièrement revue, t. IV. Lille, L. Lefort, 1856, pp. 145-147. Anul morții lui Ganesius nu se cunoaște. Este sau 286, sau 303. Amintirea îi este prăznuită la 26 August.

Biserica este temeluită în anul 1858. Acum a fost total renovată, din contribuția credincioșilor, între care merite deosebite au următorii epitropi: Lucian Crișciu, Samson Jușca și V. Brândău, enoriașii: P. Crișciu, S. Crișciu, V. Crișciu, Gh. Fona, ș. a.

Actul sfințirii bisericii a impresionat în chip deosebit pe bunii creștini ai acestei parohii, ca și Sf. Liturghie arhierască.

La sfârșitul serviciului divin P. S. Sa rostește o foarte instructivă predică, ilustrată cu numeroase pilde din care credincioșii și-au putut scoate normative pentru viața lor creștinească. Laudă apoi osteneala preotului P. Crișciu, care a ridicat și înzestrat cu cele necesare și biserica din Seceni.

A doua zi, în 27 Octomvrie, P. S. Sa și-a făcut intrarea în parohia Bătești, fiind primit cu aceeași căldură sufletească și în aceeași atmosferă de mare sărbătoare. În fața bisericii, unde așteptau preoții: I. Capotescu, parohul locului, Pr. Totoiescu, Gh. Garoiu, D. Nicoară, V. Iclozan, D. Meret și diaconii D. Băloni și Clavel, o fetiță de școala primară oferă P. S. Sale un buchet de trandafiri, prezentând omagiul parohiei și al tineretului în versuri improvizate de un suflet înflăcărat de dragostea față de bunul Arhipăstor.

Pr. Capotescu își prezintă raportul P. S. Sale, în care cuprinde starea parohiei și istoricul zidirii bisericii, menționând în fruntea sprijinitorilor ei pe Dl Victor Feneșiu din Făget, a cărui jertfă pentru biserica strămoșească, am întâlnit-o încă la atâtea biserici din partea locului.

După răspunsul pe care-l dă P. S. Sa imediat la raportul parohului, se purcede la sfințirea bisericii. Două coruri, unul din Bătești condus de Dl Insp. școlar Ceruescu și altul din Făget sub conducerea Dlui Inv. Ungureanu, dau răspunsurile liturgice.

În asistență am remarcat numeroși intelectuali din Făget: Dl Pretor I. Gașpar, Dl și Dna Feneșiu, Dr. Iancoviciu, Ing. Popoviți, Bulboacă Udrescu, Traian Iancu, etc.

Și aici P. S. Sa a rostit o predică înălțătoare, cu îndrumări luminoase pentru viața creștină. La ieșirea din biserică în ambele locuri P. Sf. Sa s'a întreținut cu credincioșii, împărțind copiilor din familii mai numeroase iconițe, cruciulițe și cărți de rugăciuni.

După Sf. Liturghie, P. S. Sa a vizitat Oficiul parohial și vechea bisericuță de lemn a satului.

Inspecții canonice

După masă P. S. Sa a vizitat, inopinat, parohia Brănești, iar pe înserate a ajuns în frunțașă parohie Curtea, cel mai frumos sat de pe valea Begheiului.

În Curtea s'a făcut una dintre cele mai însuțite manifestații la primirea P. S. Sale. Umbrele înserării se lasă peste decorul cețos de toamnă târzie. Clopotele vestesc sosirea Arhipăstorului. Detunături puternice de treasc cutremură văile. Creștinii se adună în fugă, cu lumânări în mână, din toate părțile satului. Satul întreg a devenit un freamăt impresionant de suflete.

Primarul Gh. Dumitrescu, cu verva unui orator încercat, deși este un tânăr țaran, bine-ventează pe P. S. Sa, care-i răspunde impresionat de această primire.

Prin glasul primarului, creștinii din această parohie își exprimă atașamentul față de Biserică și preotul lor, care i-a condus și i-a îmbărbătat să-și zidească, alături de bisericuța de lemn a strămoșilor lor, o bisericuță monumentală.

P. S. Sa a primit apoi raportul și urarea preotului P. Iana, după care a început Vecernia, înconjurat de Prot. I. Munteanu, Dr. M. Bănescu, P. Bancea (prof. de Teologie, fiul comunei), P. Iana, Șerban, Lucec și diac. D. Baloni.

Strana este plină de cântăreți aleși, cu voci puternice și frumoase.

După săvârșirea Vecerniei, P. S. Sa a predicat mulțimii, cu toată oboseala în urma muncii și a drumurilor făcute în această zi, pornind dela cuvintele Sf. Scripturi: „Nu numai cu pâine va trăi omul“... Mulțimea care umplea biserica, sorbea cu deosebită sete, cuvintele de învățătură și îmbărbătare ale P. S. Sale.

În ziua de 28 Octomvrie a. c. P. S. Sa, însoțit de Prot. Dr. M. Bănescu, I. Munteanu și Pr. P. Iana și-a continuat inspecțiile inopiniate, pe valea Begheiului.

În parohia Românești, deși ploua, s'au adunat îndată, frunțașii comunei, cerând sfatul P. S. Sale pentru zidirea unei biserici. P. S. Sa a vizitat locul ales și materialul adunat pentru zidirea noului lăcaș, dând sfaturile necesare. Credincioșii au mulțumit P. S. Sale pentru vizita pe care le-a făcut-o, promițând că își vor îndoi sfortările pentru a-și termina visul care-i preocupă de mai mulți ani.

Același lucru l-a făcut P. S. Sa în parohiile Tomești și Breazova, care au biserici de lemn, aproape total ruinate. P. S. Sa a cercetat materialul adunat pentru bisericile noi, dând credincioșilor care s'au adunat în jurul P. S. Sale, sfaturi și îmbărbătare. În toate aceste parohii a inspectat oficiile parohiale, dând sfaturile și îndrumările necesare preoților pentru o cât mai zelosă păstorire.

Vizitând și parohia Margina, P. S. Sa s'a întors la reședință Marți în 29 Octomvrie, mulțumit că în cea mai săracă regiune a eparhiei, se ridică atâtea biserici noi.

INFORMAȚII

PARTEA OFICIALĂ

Delegația Bisericii ort. rom. a plecat în ziua de Marți 23 Oct. a. c. cu un tren special spre Moscova pentru a întoarce vizita I. P. Sf. Sale Patriarhului Alexei al U. R. S. S-ului și pentru strângerea legăturilor de prietenie între cele două Biserici. Ea este compusă din I. P. Sf. Sa Patriarh Nicodim, PP. SS. LL. Dr. Nicolae Popoviciu, Episcopul Orăzii, Iustinian Văsluianul arhiepiscop vicar al Mitropoliei Moldovei, Pr. Dr. Ioan Vască, secretar general al Ministerului Cultelor, prot. M. Madan etc. În gara Iași au fost primiți de șefii autorităților bisericești, civile și militare, precum și de P. Sf. Sa episcopul Sergheie al Odesei, de preotul M. Zernov, secretarul patriarhului Alexei și d. N. Blinov, ministru subsecretar de stat al Cultelor din U. R. S. S.

Dela Iași delegația a plecat cu un tren special spre Moscova Joi, 24 Octomvrie a. c. ora 9.

Ziua M. S. Regelui Mihai I a fost sărbătorită în orașul nostru de Biserica ortodoxă printr'un Te-Deum oficiat de următorul sobor: Ic. st. Prot. D. Iavorschi, Prot. T. Roșca, Pr. T. Dobromirescu și Diac. D. Băloni.

Predica zilei a rostit-o Păr. Prot. F. Roșca.

După serviciul divin, în sala teatrului comunal, au urmat cuvântările reprezentanților orașului și ai grupărilor politice.

Studentii orașului nostru, cu elevele și elevii lic. „Regina Elena” și „Traian Doda” au aranjat în seara zilei de 2 Noemvrie a. c. o bine reușită serbare condusă de dl Prof. A. Matei.

Venitul este destinat ajutorării regiunilor înfometate

Affăm cu bucurie că muncitorii din Văluog. în număr de cca 600 au donat câte 5000 Lei pentru schitul de pe Semenici. Iar minierii vălugieni dela U. D. R. au donat câte 7000 Lei fiecare pentru acelaș sf. lăcaș. Dumnezeu să le ajute!

Pr. Dr. Petru Vintilescu, prof. univ, a fost numit decan al Facultății de Teologie din București.

Alegerile generale dela noi au fost fixate pe ziua de Marți, 19 Noemvrie a. c. pentru a alege membrii Adunării deputaților. Adunarea deputaților este convocată în București pe ziua de 1 Decemvrie 1946. (Mon. Of. dela 16 Oct. a. c. Decret-Lege Nr. 3033/1946).

Adunarea generală a Societății O. N. U. (Organizația Națiunilor Unite) s'a deschis la 23 Oct. a. c. la New-York.

Emanuil Bucuța — poetul și scriitorul de mare talent, a trecut la cele vecinice după o lungă și grea suferință înainte cu câteva săptămâni.

Banli cari poartă înscripții politice ori de altă natură se vor confisca și nu vor fi primiți la plăți.

Persoanele particulare nu mai pot colecta cereale.

Comunicat. Epuizându-se ediția I-a a primului volum din „Filocalia” lucrată de Păr. Prof. Dr. D. Stăniloae, autorul a pus sub tipar ediția II-a a acestui volum.

Costul lui va fi de 40.000 Lei pentru exemplarele comandate și plătite până la 10 Neemvrie, iar după aceea dată 50.000 Lei.

C. Preoți, cari doresc a o comanda se pot adresa autorului direct la Sibiu, trimițând și costul, ori a anunța numărul exemplarelor Consiliului nostru eparhial.

Circulare

Nr. 5452 B. 1946

Toți preoții și cântăreții bisericești cari împlinească până la 31 Martie 1947 noi termeni de gradații, adică 5, 10, 15, 25 sau 30 ani de serviciu și astfel cu ziua de 1 Aprilie 1947 sunt îndreptățiți la câte o nouă gradație de salariu, vor trebui să-și înainteze cererile timbrate în regulă pentru înscrierea gradațiilor noi în bugetul a 1947/48.

Cererile adresate On. Minister al Cultelor se vor înainta pe cale ierarhică, adică prin P. On. Of. protopopești până cel mult la **30 Noemvrie a. c.**

La cerere în care se va menționa a câta gradație se cere, se vor anexa și certificatele de serviciu cuvenite, eliberate de către Oficiile protopopești în drept a elibera aceste certificate.

Cei îndreptățiți la gradația I-a, vor arăta nrul și data deciziei ministeriale prin care au fost recunoscuți în funcțiune, iar cei ce solicită o gradație nouă, vor arăta nrul și data deciziei prin care li-s'a recunoscut îndreptățirea la ultima gradație.

Toate cererile vor fi apoi certificate pentru exactitatea datelor de către P. Cuc. Protopopi tractuali, cari vor menționa pe cerere pedepsele și concediile de peste 30 zile într'un an, avute de către respectivul preot sau cântăreț în ultimii cinci ani. La concedii se vor arăta motivul (concediu de boală, de studii, etc.).

Petițiunile netimbrate și care nu întrunesc condițiunile de mai sus nu se vor lua în considerare.

P. On. Oficiile protopopești, centralizând toate cererile, după ce le vor verifica și certifica pentru exactitate, le vor înainta Consiliului eparhial până la data de **15 Decemvrie a. c.**, pe lângă un borderou alfabetice în 2 exemplare pentru fiecare categorie de gradație, la care se vor alătura cererile cu anexele lor, pe parohii și cu arătarea județului.

Pentru preoții refugiați și pentru cântăreți se vor întocmi borderouri aparte.

Cei ce nu-și înaintează cererea în termen își pierd dreptul la gradația cuvenită pentru anul bugetar 1947/48.

Caransebeș, din șed. cons. eparhial, ținută în 25 Oct. 1946.

Episcop:
+ **VENIAMIN**

Consilier referent:
Prot. Ic. Sifor R. G. Ancușă

Nr. 5270 B. 1946

Potrivit art. 3 din Regulamentul pentru plasarea și constituirea organelor reprezentative și executive în parohiile, protopopiatele și eparhiile din Patriarhia Română, listele parohiale se întocmesc obligatoriu până la 20 Noemvrie ale fiecărui an.

Lista întocmită trebuie citită și afișată timp de 14 zile la ușa bisericii, după care termen Consiliul parohial revizuește lista, având în vedere și eventualele contestații.

Toate aceste formalități, inclusiv vizarea listelor parohiale de către protopopi, trebuiesc terminate până la 31 Decemvrie a. c.

Ceeace se comunică Prea On. Oficii Protopopești și On. Oficii parohiale spre executare și conformare.

Caransebeș, din ședința consiliului eparhial ținută în 25 Octomvrie 1946.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Consilier referent:
Prot. Ic. Sfor R. G. Ancușa

Nr. 5380 C. 1946.

Cunoscând că Biserica noastră ortodoxă este vie, de fapte, și că Ea dela Intemeietorul ei, — care a început întâi „a face“ — a luat sub ocrotire pe cel nevoiaș, și în îndemn de ajutorare pe aproapele nostru căzut în lipsuri, facem apel către Cucernica noastră Preoțime, ca păstrându-se pe bazele adevăratului creștinism, să ajute pe cei flămânzi și goi.

Prin voia Tatălui ceresc, care singur deține mersul anotimpurilor, seceta cumplită de astă vară a ars rodul ogorului românesc.

Mai aducătoare de foame a fost în anumite regiuni, ca Moldova.

Biserica noastră, prin preoții ei, a sărit întotdeauna cu grabire pentru ajutorarea aproapei, pe care ni-l arată pilda „Samarineanului milostiv“.

Acum cerem din nou Cucernicilor noștri Preoți să sprijinească cu toată inima și cu contribuția lor pilduitoare colectările ce se fac prin satele noastre pentru ajutorarea regiunilor înfometate.

Caransebeș, la 4 Noemvrie 1946.

Episcop:
† **VENIAMIN**

Revizor eparhial:
Pr. Ilie Câmpianu

Convocare

Onor. membrii ai Comitetului de conducere al Oastei Domnului, secția Eparhiei Caransebeșului se convoacă pe ziua de **21 Noemvrie a. c., orele 9 a. m. la Consiliul Eparhial**

Caransebeș, în vederea alcătuirii unui plan de activitate.

Caransebeș, 7 Noemvrie 1946.

Președinte:
Prot. Dr. Marcu Bănescu

Secretar:
Pr. Ilie Câmpianu

Judecătoria de Pace Mixtă Caransebeș, Sect. C. F.

No. 1286/1946

Publicațiune

În cauza de executare a reclamantei Floarea Jurma contra pârâtului Ion Jurma pentru eşire din indiviziune, în urma supraofertei Anei Țițoni din Obreja, Judecătoria ordonă o nouă licitație ce se va ține la 23 Noemvrie 1946, orele 10 a. m. la Primăria comunei Obreja, asupra imobilului înscris în coala c. f. No. 615 a comunei Obreja sub No. top. 407 și 408 casa No. 315 în intravilan de 12 stj. patr. și arătura în Intravilan de 92 stj. patr., al cărui preț de strigare va fi 5,500 000 lei.

Caransebeș, 2 Octomvrie 1946.

Jude-consilier, ss. **T. Silistraru**

Cond. șef al c. f., ss. **I. Ianoșiu**

Judecătoria de Pace Mixtă Caransebeș Secția C. F.

Nr. 1013/1945 cf.

Publicațiune de licitație și condițiunile de licitație

În cauza de executare pornită de următorul Constantin Vasilescu avocat dom. în Caransebeș, contra urmăriților Petru Turnea-Jurca (căs. cu Crucia nasc. Grozescu) și Pavel Turnea (căs. cu Floarea Turnea) dom. în com. Bolvașnița, la cererea următorului,

Judecătoria ordonă:

Licitațiune execuțională în baza art. 144, 146 și 147 din Legea IX din 1881 asupra imobilelor înscrise în cf. a comunei Bolvașnița (din circumscripția Judecătoriei de Pace Mixtă Caransebeș) No. coalei 35 sub A+1 cu No. top. 1973 Arătura în Ogașul Hâns de 989 stj. patr., al cărui preț de strigare va fi 37.500 Lei. Apoi asupra imobilului înscris în coala cf. No. 36 a com. Bolvașnița sub A+1 cu No. top. 1972 fânaț în Ogașul Hâns de 655 stj. patr. al cărui preț de strigare va fi 22.500 Lei. Și în fine asupra imobilului înscris în coala cf. No. 881 a com. Vălișoara sub A. I. 1—2 cu No. top. 2151|2 Fânaț în Obârșia de 1 jug. 749 stj. și No. top. 2152|2 Pădure în Obârșia de 175 stj. patr., a cărui preț de strigare va fi 82.500 Lei, fără atingerea drepturilor de uzufruct viager intabulat la poziția C. 2, cu încheierea No. 2450 1910 cf., în coala No. 36 a com. Bolvașnița, asupra a una opta parte a imobilului cu No. top. 1972 specificat mai sus, în favoarea lui Ion Dragoмир dom. în com. Bolvașnița, pentru încasarea creanței de 1,250.000 Lei capital cu interese legale dela data de 10 Septemvrie 1945, cheltueli de proces și de executare de 30.000 Lei fixate până acum și cheltueli de 76,235 Lei fixate acum pentru cererea de licitație.

Fixează termen pentru ținerea licitațiunei pentru imobilele situate în com. Bolvașnița pe ziua de **30 (treizeci) luna Noemvrie anul 1946 ora 10 a. m.** iar pentru imobilul situat în com. Vălișoara, la orele 14 (2 p. m.) în aceeași zi.

Caransebeș, 14 August 1946.

Judecător, **T. Silistraru**

Cond. princ. c. f. **I. Ianoșiu**